

DE ZWARTE

weekblad voor het grommend hart van nederland tweede jaargang

hfl 1,-

14

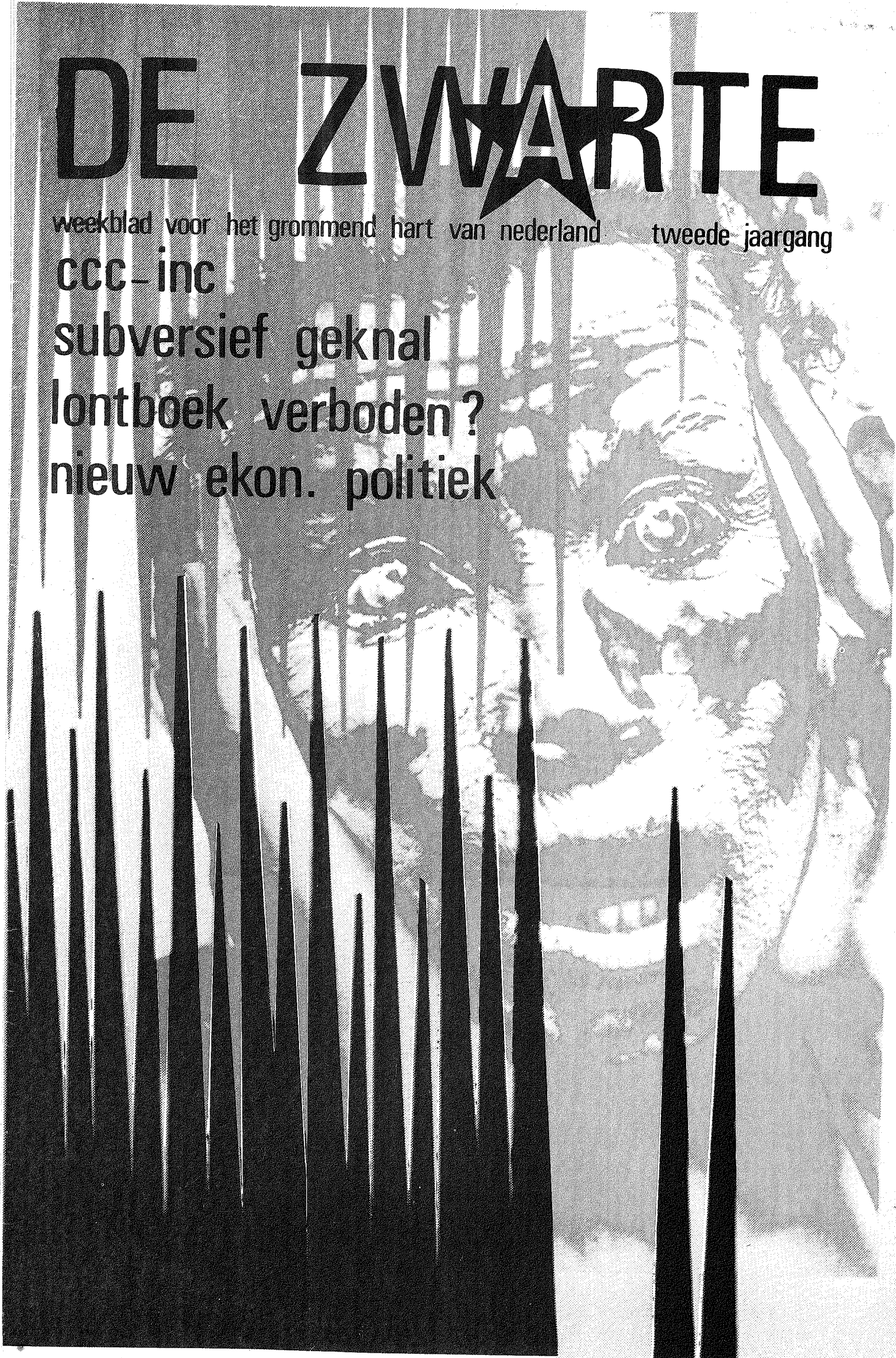
11 jan

ccc-inc

subversief geknal

lontboek verboden?

nieuw ekon. politiek

REDAKTIEADRES:
Postbus 10233, Den Haag

BETALINGEN:
Postgiro 34442401
tnv. De Zwarte, Leiden.

VERANTWOORDING
De samenstellersters voelen zich niet
zonder meer verantwoordelijk voor ieder
artikel.

KOPY:
kun je behalve in de postbus ook kwijt
bij: Delft - DADM
Ezelsveldlaan 37
Den Haag- De Bijstand
Buitenom 213
Leiden - infowinkel Alarm
Korte Mare 24
Boskoop - drukkerij 'Macula
Nieuwstraat 26
Gouda - Jongerenbeweging
Burg. Martenssingel 92

BEZORGING:
Klachten over de bezorging cq verstu-
ring kun je deponeren in postbus 10233,
Den Haag.
Redactie en administratie zijn iedere
donderdag te bereiken van 10 tot 17 u,
telefoon : 070-892098

ABONNEMENTEN:
Kwartal(13 weken): f10,= voor
Den Haag, Leiden, Delft, Boskoop,
Gouda en Leidschendam, en alle an-
dere plaatsen met eigen bezorgers.
Postabbonementen: f25,=/13 weken.
Politieke gevangenen: gratis.

DRUKKER:
de Bijstand
Buitenom 213, Den Haag
telefoon: 070- 892098

KOLOFON
De Zwarte wordt gemaakt door een wis-
selende groep postbuslegers, bozebrieven
schrijvers, ooggetuigen, typers, lay-ou-
ters, drukkers, rapers, vouwers en nieters.
Er is derhalve geen redactie die voor ie-
dere gepubliceerde zin aansprakelijk is.
Via de postbus kun je natuurlijk altijd
reageren, en antwoord krijgen van wie
zich verantwoordelijk voelt. Reacties
die een zinvolle bijdrage leveren aan
de discussie worden altijd geplaatst.

LOSSE VERKOOP:
f1,= per nummer
Leiden (Alarm, Manifest); Delft (DADM,
Academia); Den Haag (Ruard, De Rooie
Hond, Trix, De Grote Leegte, Koffiehuis
Blau, Madam Mikmak, Kraakkafes, veg.
eethuis De Pisang); Boskoop (drukkerij
Macula); Utrecht (De Rooie Rat); Amster-
dam (Fort van Sjakoo); Arnhem (De Rooie
Arnhemmer); Enschede (De Zwarte Blad-
zijde); Groningen (Slagerszicht) en
misschien nog wel meer plaatsen.

FOTOGRAFIE: BELAZERIJ OF INFORMATIE?

een boek dat dreigt verboden te worden

Lont en Raket die sinds 1985 samen zijn gegaan hebben een boek uitgegeven dat een goede kans loopt verboden te worden. Het heet 'Zwart op Wit', nieuwsfotografie in de media en het bevat een duizend foto's, begeleiden de tekst en vraag-sprekken met zes fotografen (m/v). Het boek gaat in op de manier waarop foto's gebruikt worden, als propaganda, als informatie, als bewijsmateriaal.

Omdat er geen auteursrechten zijn betaald, is door de fotografenfederatie, drie fotopersburo's en vier fotografen verbod op verdere verspreiding geëist. Volgens de makers van het boek, in een extra-editie van Bluf heeft het verbod niet zoveel met auteursrechten te maken, maar is de bedoeling, de analyse van de foto's en het onderzoek naar de wijze waarop kranten plaatjes gebruiken, te verhinderen. De rol die foto's spelen zouden de betreffende fotografen niet ter discussie willen stellen.

De meeste nederlandse fotografen hebben het arm. Het auteursrecht probeert ze wat centen te geven door bij elke afdruk in een blad of boek, de uitgever te verplichten de fotograaf ervoor te betalen. Desondanks zijn er tientallen bladen in nederland (waaronder de Zwarte) en honderden in europa die foto's of tekeningen plaatsen zonder ervoor te betalen. Doodgewoon jatwerk. Het gaat om kleine periodieken, die geen geld hebben om het auteursrecht te betalen en het anders zonder illustraties moeten doen. Juridische actie tegen dit proletarisch foto's winkelen van deze kleine blaadjes is zonde van de tijd, omdat ze a). meestal uitverkocht zijn voordat er een rechter aan te pas komt en er b). so wie so geen geld te halen is.

Bij een boek ligt dat anders, de uitgever is financieel makkelijker te pakken en de verspreidingsduur is langer dan bij een week- of maandblad. Herman van LONT verdedigt het niet betalen van copyrights door te stellen dat het te duur is en te zeggen dat de fotografen al betaald werden door de krant waarin de foto oorspronkelijk geplaatst werd. Het eerste is maar ten dele waar, het tweede is onzin. Tijdens het kort geding kwam er van LONT nog een nieuw argument. Het zou gaan om citeren van foto's om in te gaan op de propaganda die ermee gedreven werd. Daar zit wat in, maar de fotograaf wordt er geen cent wijzer van, terwijl de uitgever er geld aan kan overhouden (in het beste geval).

In de berekening die Herman maakt om aan te tonen dat het onmogelijk is om met betaling van auteursrecht het boek te laten verschijnen, gaat hij uit van duizend exemplaren. Als je daarover de te betalen auteursrechten omslaat is publicatie inderdaad onhaalbaar. Als je uitgaat van een oplage van 5000 ligt het

anders. Alleen heeft LONT voor een oplage van 5000 ten eerste niet het geld (ze zullen er ook geen bankkrediet voor krijgen) en kunnen ze ten tweede niet het risico lopen dat ze ermee blijven zitten. Dan kunnen ze gelijk sluiten. Of een meer kapitaalkrachtige uitgever er in zou stappen is de vraag.

Blijft over de politieke relevantie van de uitgave. LONT heeft tot nu toe boeken uitgegeven die tegen de stroom ingingen en die moeilijk liepen, maar heel belangrijk waren. Er zijn weinig uitgevers die het boek van Reeve hadden aangedurfd (Reeve kreeg 15 jaar omdat hij in 1982 in Amsterdam een politieagent doodschoot). Niet schieten op de journalist is een soortgelijke publicatie die kritiek durft te geven waar andere uitgevers hun mond houden. LONT is integer en met dit nieuwe boek, waar best wat fouten aan kleven maar dat een lust voor het oog is en op een goede manier leert kijken, wordt iets gebracht wat we in nederland nog niet hadden. Als je met kranten te maken hebt kun je uit Zwart op Wit verdomd veel nieuwe zienswijzen halen.

De vraaggesprekken met de journalisten (m/v) zijn niet goed uitgewerkt, de verzameling foto's is willekeurig, de opzet is teveel gericht op thema's inplaats van bepaalde bladen bij de kop te nemen. Maar al met al is wat je eruit haalt veel meer dan wat je mist. De samensteller Herman is echt een gedrevene en kijkt, als weinig anderen in dit land, uit zijn ogen. Wat ontbreekt is een vergelijking met buitenlandse bladen. In nederland bestaat b.v. zelfcensuur en worden

er geen foto's geplaatst van lijken of van mensen die gemarteld zijn. In buitenlandse tijdschriften komen die foto's er zo in. Er zijn nog wat van deze schermen die de nederlandse krantenlezer ervoor moeten behoeden van zijn stoel te vallen.

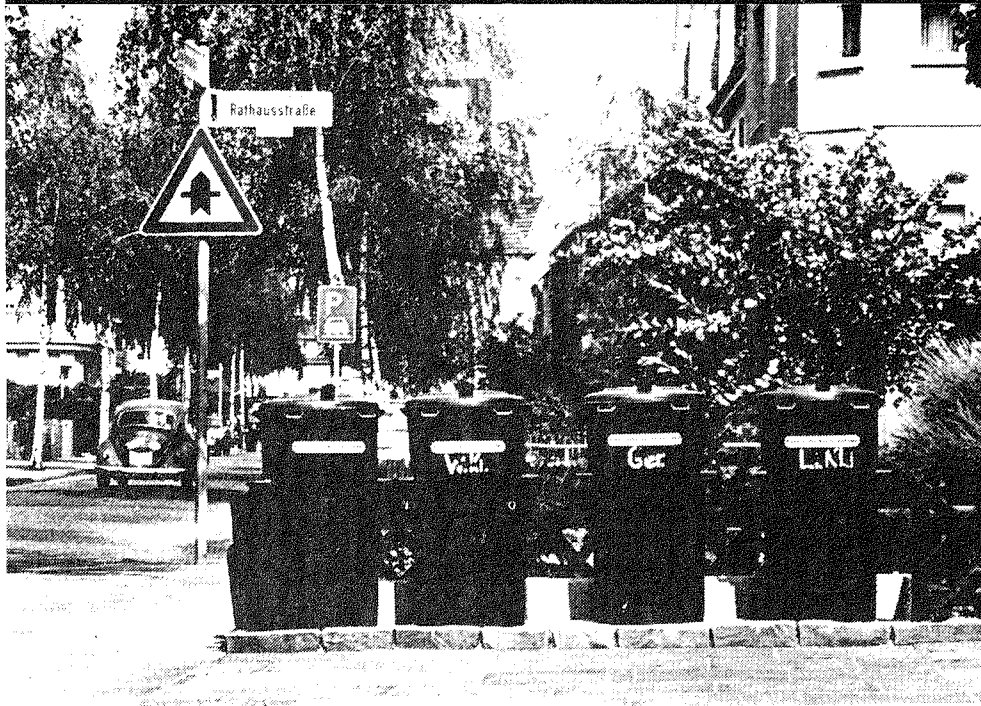
Kranten maken op een bepaalde manier gebruik van foto's. Zo zie je bij het vrije volk bijna elke dag een sexy vrouw op de voorpagina, terwijl bij de haagsche courant overstekende eendjes of de eerste krokussen op het Voorhout nooit ontbreken als opening. Dat zegt wat over die kranten, in het boek gaat het alleen over thema's (politie, oorlogsfotografie enz.) maar niet over de wijze waarop elke krant afzonderlijk omspringt met foto's, lay-out.

Een smerige maar aardige vraag is hoe doortrapt ze zijn geweest bij LONT. Als je 800 van de 1000 foto's zonder toestemming plaatst en het boek gaat toevallig ook nog over fotografie, dus de makers van de foto's komen het allemaal te weten, dan vraag je om rotzooi. De dag na het kort geding kon je in Amsterdam met enig geluk een laatste exemplaar bemachtigen, in de meeste boekhandels was het uitverkocht.

Net als bij Lakeman of bij de poëziebloemlezing van Komrij loopt de verkoop na het proces als een trein. Zouden ze bij LONT de advocaatskosten al in de kostprijs hebben doorberekend of waren ze zo naïef te geloven dat 't van een leien dakje zou gaan. In ieder geval moeten ze bij een verbod op verspreiding het maar snel bij een anonieme uitgever roefdrukken.

Zwart op Wit kost 30 gulden en is te bestellen bij postbus 1823, Amsterdam, tel: 020-849913, giro 238456.

De kortingen op de uitkeringen zijn een feit: per 1 april van dit jaar worden ze doorgevoerd, nadat het voorstel al begin '84 op tafel lag en het besluit ertoe eind '84 werd genomen. En geen mens die er zich bijzonder druk over maakt. Geen wonder, is het toch ieder half jaar weer op een of andere manier raak met de bezuinigingswoede van Lubbers en zijn klup.

P O L I T I E K - 1 -

Den Haag heeft de truc door en oogst sukses: een wetsvoorstel indienen, waartegen de belangengroepen storm lopen, zodat het parlement een herziening en nader gesprek kan afdwingen. Een half jaar lang wordt er dan binnenkamers geluld, zodat alleen nog de oppositie met vreselijk veel tamtam betere tijden kan beloven, wanneer zij maar aan de macht komt.

En met toestemming van de CDA/VVD

drukt de regering de voorgestelde bezuinigingen in zijn geheel er door. En dan wordt de volgende maatregel voorgesteld, met gelijke behandeling en gelijke afloop. De timing lukt steeds beter. Voor de antikraakwet van van Agt heeft het enige jaren geduurd, voordat die in zijn geheel werd overgenomen en dus de toevoegsels van de leegstandswet werden weggelaten. Nu gaat dat allemaal veel sneller. En dat bevordert alleen maar de rechts(e)zekerheid: no-nonsense en hakken maar!. En over de ruimte van het bedrijfsleven vertellen de miljardenwinsten van banken en multinationals ons voldoende.

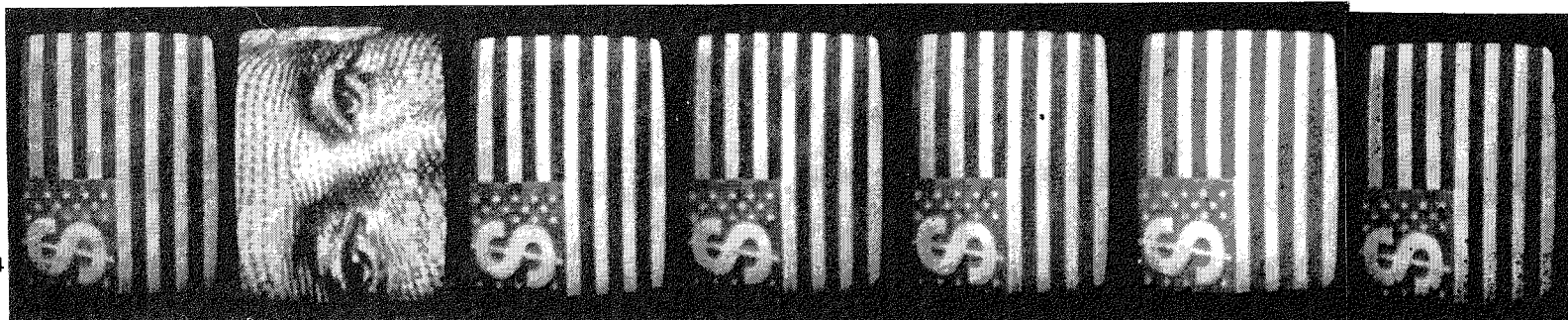
P O L I T I E K - 2 -

Verrechtsing van de politiek heeft veel te maken met de houding van de oppositie: de PvdA en de vakbonden. Hun strijd voor de verbetering van de positie van de ar-

beidende bevolking is van twee kanten onder druk komen staan. Met ondernemers aan de macht en massale werkloosheid onder de bevolking staan ze met de rug tegen de muur en proberen ze voor een exclusieve bevolkingsgroep te behouden, wat ze voor het merendeel van de bevolking heeft verworven: behoudend en konservatief dus. Op nieuwe ontwikkelingen kunnen ze niet inspelen, behalve in het kielzog van de ondernemersmacht. Loyaliteit is de voorwaarde om bij de volgende verkiezingen aan de macht te komen; dus spelen ze de rol van oppositie volgens het diktaat van de ondernemers: crisis en bezuinigingen. Als er dan veertjes moeten worden gelaten, dan zo min mogelijk bij het traditionele kiezersvolk, maar bij randgroepen met twijfelachtig stemgedrag. Zo ook bij de vakbonden, voor wie de RWWer en bakkersleerling minder interessant zijn dan het gestaalde kader in de havens. Met als gevolg, dat bij de eerstgenoemde grotere konsessies gedaan worden. Want wie wil regeren, heeft minstens een kast, soms een heel stadion vol lijken.

P O L I T I E K - 3 -

Vuile machtspeletjes zijn niets voor een sociaal voelend mens, zeker niet voor iemand met een vleugje linkse traditie in de keuken en op de werkvloer. Bij een overvloed aan werk zocht je daarom een job, waar je nog achter kon staan óók, waar je nog een eigen invulling

aan kon geven. Nu echter werk je alleen nog maar voor de centen; je mag er zelfs niet meer achter staan en voor een eigen invulling bestaat geen ruimte. Werken onder deze omstandigheden is prostitutie uit pure noodzaak, maatschappelijk op z'n minst twijfelachtig te noemen. Toch is dat het uitgangspunt, waaronder je tegenwoordig werkt: h u n krisis wordt jouw krisis, "Je baan of je opvatting!", roept je baas-de struikrover!

Zo wordt je langzaam maar zeker agent; wijkagent, verzekeringsagent, sociaalagent....

"Wij ambtenaren kunnen slechts uitvoeren wat ons vanuit Den Haag wordt opgelegd. Wij moeten voorzichtig zijn met burgerlijke ongehoorzaamheid. Omdat er aanzienlijke controle is van het rijk (de rijken), kan het niet-volgen van de regels ook aanzienlijke financiële consequenties voor de gemeente hebben!" Deze geciteerde GSD-ambtenaar zegt dus: politiek wordt in centen uitgedrukt; die hebben we niet en daarom maken we geen politiek! Zo ligt het voor de GSD-ambtenaar, voor iedere ambtenaar, voor iedere loonafhankelijke.

Of nu het beeld van de arbeider of het werk zelf is veranderd, is om het even; het "Befehl ist Befehl" is ondanks het gehamer op de realiteit niet mis te verstaan.

DUS A P O L I T I E K

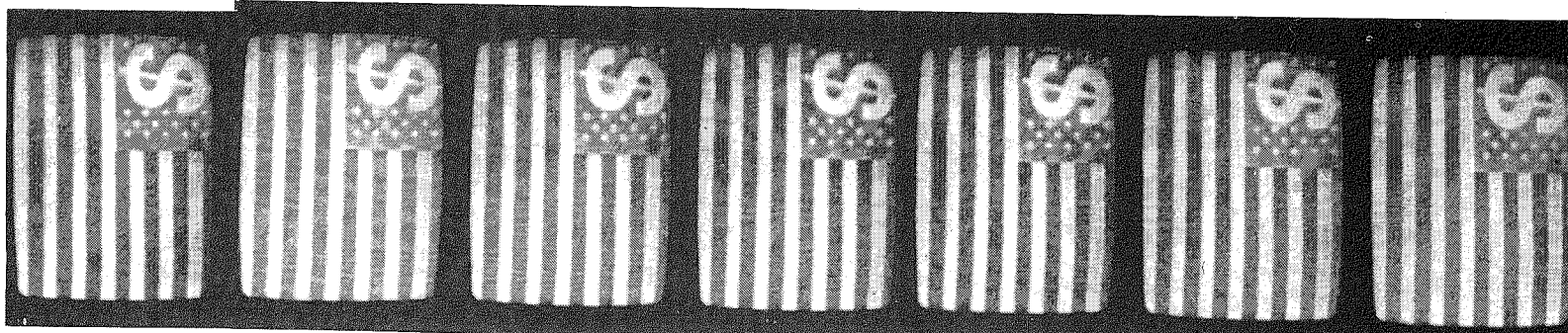
Als slachtoffer van dit regiem kan je daar alleen nog maar machteloos toezien.

Nog in juni van het afgelopen jaar kon je na talrijke akties tegen deze maatregelen, die uiteindelijk tot opschorting van de bezuinigingswetten voerden, lekker met vakantie gaan. Maar al in september zag het er allemaal héél

anders uit. De vakbonden waren plotseling het riool geworden, dat het verzet moest kanaliseren; de sociaaldemocratie zorgde wel voor de rest. Dat er nauwelijks werklozen voor hun partjes te mobiliseren waren, is van zelf sprekend; want niemand laat met zich spelen, zeker niet voor politieke doeleinden. En wat in dit geval het doel was, is nu, een paar maanden later bekend: hogere lonen voor de arbeiders in de goed lopende bedrijven om daardoor een snellere invoering van de arbeidstijdverkorting te bereiken. Helemaal stilgezeten hebben de werklozen intussen ook niet; hun verzet heeft echter een andere vorm gekregen. Talloze groepen in het land zijn druk doende, zich zo te organiseren, dat de wet geen vat op hen heeft. Er worden nieuwe ordes gesticht, bewonersverenigingen rijzen uit de grond en deuren worden gevierendeeld. De mazen van

het net worden ver kent. De weg die de groten naar rijkdom voert, moet ons als middel tot overleven dienen: fraude. Het is het sleutelwoord voor deze wet, het is het voor iedere wet. En zo doet iedereen wat de wet ons voorschrijft, namelijk haar te ontduiken. Het blijft natuurlijk de vraag, of wij de wet wel kunnen bijhouden, of ons nog iets anders overblijft dan uitsluitend het uitzoeken van vluchtmogelijkheden, het uitproberen van sluipteggetjes. Want ook dan nog bepaalt de wet, zij het in omgekeerde zin, ons dagelijks leven. Een voordeel is, dat iedereen er zo doende wel intensief mee bezig is, politiek handelend optreedt. Individualisering, die hierbij toeneemt, heeft ook negatieve aspecten. Slechts een intensivering van de onderlinge uitwisseling van ervaringen kan ons helpen, niet in het vaarwater van de mafia te komen.

Jongeren bezetten gebouw

van indelingsraad

De actiegroep "het leger twee leger" heeft woensdagochtend vroeg twee uur lang het gebouw van de indelingsraad bezet. Het was een zogenaamde oppak-aktie, bedoeld om twee totaalweigeraars, voordat ze negen maanden moeten brommen, nog een pleziertje te gunnen. De aktie zelf slaagde volkomen, ondanks dat achteraf bleek dat er hier en daar lekken hebben gezeten in de geheimhouding.

Om 6.12. reed een busje met de binnenploeg de parkeerplaats op voor de indelingsraad. Snel stapten daar een kleine 30 mensen uit. Van het gebouw werd een ruitje ingetikt om toegang te krijgen tot de kantine. Binnen waren echter bij een deur foto-elektrische cellen aangebracht en toen daar iemand voorlangs liep ging het alarm af, daardoor arriveerde de politie vrij snel en kon de buitenploeg enige geplande barricade-werkzaamheden niet uitvoeren. Een opmerking toen van iemand binnen: "als we het maar tien minuten uithouden, ik zweet peentjes." Buiten werd de hoeveelheid politie snel groter en er volgde een optreden. De buitenploeg werd van het terrein afgeknuppeld, evenals enige journalisten. Daarbij vielen twee arrestaties, één om een vage reden, de andere wegens kalken. De bezetting werd uiteindelijk veel langer volgehouden.

Binnen was in allerijl wat tafels en stoelen voor de deuren en het ge-

broken raam neergezeten het duurde twee uur voor de de koninklijke marechaussee over deze obstakels durfde stappen. Een opmerking daarover van een van de bezettende mensen: "een schande eigenlijk dat dat zo lang moet duren, binnen zitten we heerlijk warm maar onze mensen staan het buiten af te sterven van de kou".

Toch duurde het vrij lang voordat men de zenuwen in de kantine enigszins onder controle had gekregen. Een radio ging aan, de mensen gingen zitten en het lange wachten begon. toen pas bleek dat er bij het binnentreden van het pand een licht gewonde was gevallen, iemand had het hoofd bezeerd aan een glasscherf. Waar ging deze aktie eigenlijk om?

Twee jongens Bart en Walter, waren tot de conclusie gekomen dat het leger maar niks is, ècht helemaal niks, dus totaalweigeren. Als de bezetting zou worden ontruimd zouden ze zich bekend maken als totaalweigeraars en blijven zitten. Wachten met Demis Roussos op de radio. Het is 7.10 uur

"Ze zijn binnen" word door een van de bezettende mensen geroepen. De spanning stijgt weer, Bart en Walter stellen zich strategisch op, met hun tassen vol bruikbare spullen voor straks in de cel naast zich. Er word ten afscheid geknuffeld. Overbodig, de marechaussee is niet echt binnen; het wachten begint weer.

Om de spanning nog meer te verhogen gaat vanaf half acht regelmatig de telefoon. Als je de hoorn oppakt blijft dat kreng doorrinkelen. Dat gebeurd tot 8.15uur 6 keer. Waarschijnlijk op-

geroepen keuringsklanten die melden dat ze ergens in het verkeer ingesneeuwd zijn, er zijn nu eenmaal van die door en door brave luitjes. Buiten groeit al van-

af acht uur het aantal te keuren personen. Pas om 8.25uur besluit de marechaussee op te treden. Met veel geweld word een deur ingeslagen en treden de geüniformeerden binnen. Met de lange lat gebruiksklaar.

"U heeft nu de gelegenheid om het gebouw via de achteruitgang te verlaten," roept een van de marechimpsjees met een groot percentage handwerkwinkel om zijn schouders hangend. De meest opgefokten delen nog wat klappen uit aan mensen van de bezettingsploeg, maar daarmee was de kous verder af.

Weer buiten, en dan blijkt tot grote ontzetting dat ook Bart en Walter naar buiten zijn gestuurd. "Ze wouen ons gewoon niet hebben". Je vraagt je af waar om. Het is volstrekt onmogelijk dat de overheid niet wist dat het hier om een oppakaktie ging. Wat er ook achter zat, het effect was wel duidelijk. Bart en Walter een beetje ontredderd. Ineens weer terug in het leven waar ze voor negen maanden afscheid van hadden genomen.

Bart is direkt na de aktie naar de Trip van Zoutlandkazerne in Breda vertrokken om zich te melden en is dus reeds begonnen aan het uitzitten van z'n 9 maanden.

(preciese adres volgende keer)

C.C.C.

De C.C.C.: hét kommando van strijdbaar links... of: een vuige provokatie van rechts?

Sedert 2 oktober '84 worden er door de C.C.C. met toenemende precisie en professionaliteit een serie bom-aanslagen gepleegd tegen bedrijven, partijlokalen en, als (voorlopig) laatste in de rij, tegen de NATO 11-12-'84.

De bomaanslagen zijn allen, als we de communicés van de C.C.C. voor waar mogen aanvaarden, bedoeld om de strijd tegen de plaatsing van Amerikaanse kernwapens op Belgische bodem (T.N.T.)-kracht bij te zetten.

Zo werden begin oktober twee Amerikaanse bedrijven (o.a. Honeywell) en één Duitse firma (M.A.N.) getroffen. Bedrijven die allen te maken hebben met de wapenfabricatie en o.a. onderdelen leveren om de produktie van de kruisraketten mogelijk te maken. Niet alleen de bedrijfswereld maar ook politiek-rechts kreeg van hetzelfde laken een broek. Zowel een partijlokaal van de kristen-democraten als een studiecentrum van de liberalen (m.a.w. de regeringspartijen) werden vergast met een kort maar inslaand bezoek van een kommando C.C.C.-ers. Als toetje werd de ondergrondse pipe-line van de NATO op 5 verschillende plaatsen met 6 al even verschillende tuigen, volgens de regels van goed vakmanschap, de lucht ingeblazen.

Operatie - MAMMOET.

Dat het ervan komen moest kon iedereen voorzien. Een grootscheepse huiszoeking, unaniem ondersteund door de rechts-pers, argwanend doch "gezien de omstandigheden" niet afkeurend bekeken door de linkse pers, tegen al wie in België maar iets al te progressief denkt en handelt.

Zo werden op een mooie oktobermorgen meer dan tweehonderd linksen brutaal van het bed gelicht en ondervraagd terwijl speurneuzen het huis of appartement effe doorheen woelde op zoek naar belastend materiaal. Zo als verwacht, werd niets maar dan ook niets gevonden waaruit opgemaakt kan worden dat de aanslagen het werk zijn van extreem-links.

Dubbelslag.

Met de 'operatie-mammoet' werd bewezen dat ook in België Latijns-Amerikaanse toestanden mogelijk zijn. Of wat moeten we anders denken van het ondervragen van honderden mensen bij dageraad (enkelen werden zelfs voor korte tijd opgesloten in de plaatselijke bajes), van het nemen van vingerafdrukken, het doorsnuffelen van woningen, het in beslag nemen van "bezwarend materiaal" (lees ledenlijsten).

Voor de minister van justitie, J. Gol (franstalig liberaal), was het olifantengedoe alvast een goede zaak.

Immers, de dossiers van "subversieve elementen" konden in één slag bijgevoerd worden en Jan met de Pet werd nogmaals, en ditmaal met een extra sterke dosis, ingespoten dat kommunisten en anarchisten één gevaarlijk zootje ingedierte is.

C.C.C. = W.N.P. ?

Een jaar geleden werd militair- en politiek België opgeschrikt door de diefstal van geheime NATO-dokumenten door de tot toen al even geheime extreem-rechtse organisatie Westland New Post (W.N.P.).

Het onderzoek naar de diefstal van de NATO-dokumenten legde de banden van W.N.P. met de Staatsveiligheid bloot.

Andere elementen uit het onderzoek brachten aan het licht dat de mislukte aanslag op ex-generaal van de NATO, Haig (Mons 1979) eveneens het werk was van extreem-rechts. Tot oktober '83 werd algemeen aangenomen dat de R.A.F. hiervoor verantwoordelijk was. De vermoorde (?) (officieel zelfmoord) leider van de W.N.P. Paul Latinus, bevestigde in een gesprek met de franstalige krant Le Soir, dat de aanslagen tegen de NATO volledig passen in de C.I.A.-logica. Door te laten voorkomen dat links hierachter zit heeft men alvast alibi's bij de vleet om a). een heksenjacht tegen links te ontketenen en b). de uitbreiding van het repressieapparaat zonder al teveel tegenstand mogelijk te maken.

De ene flik is de andere niet...
Verscheidenheid in eenheid:
Inter-Force.

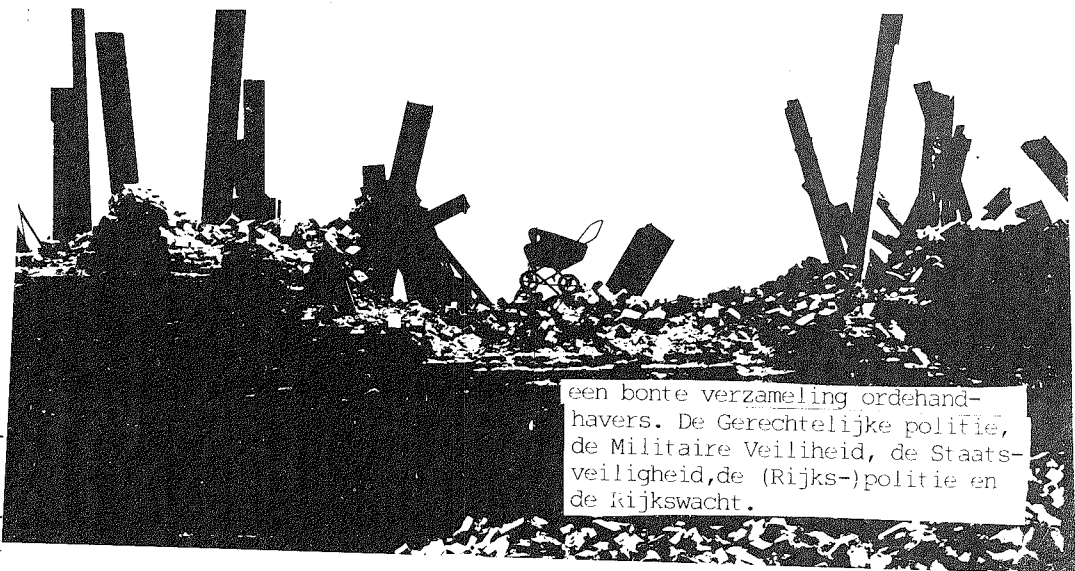
De zware reilen naar aanleiding van het flitsbezoek op 28 september '84 van de illustere Jean-Marie Le Pen (Front National Frankrijk) en de kort daaropvolgende aanslagen van de C.C.C. noopt de regering ertoe om met zwaar geschut uit te halen naar al wie de heersende machten bedreigd of snode plannen daaromrent heeft.

Zo besliste de regering om de wapenuitgaven te laten stijgen met 3% boven het inflatiepercentage (5,6%), het anti-terreur budget te verhogen (sedert enkele maanden beschikken de Belgen over een heuse Commissie voor Terreurbestrijding), de Rijkswacht (K.N. Marchaussee) uit te breiden en werden de fundamenten gelegd voor de oprichting van Inter-Force.

Met deze Inter-Force wordt gepoogd alle beschikbare informatie over o.a. potentiële ordeverstoorders (waaronder échte vakbondsmilitanten, anarchisten, marxisten...) te bundelen en mammoetoperaties nog sneller, reusachtiger en repressiever te kunnen opzetten en te laten verlopen.

Als we de samenstelling bekijken van deze 'Inter-Force' moeten wij vaststellen dat het volledige repressieapparaat present is.

Voor de Vlaamse lezers die het nog niet weten beschikken wij over

een bonte verzameling ordehandhavers. De Gerechtelijke politie, de Militaire Veiligheid, de Staatsveiligheid, de (Rijks-)politie en de Rijkswacht.

De recente aanslag op de NATO pipe-line bevestigde nogmaals dat er terecht getwijfeld kan worden aan de inhoudswaarde van de middelste "C" van het drieletterwoord. Immers, ontmijsers van het leger zijn er van overtuigd dat zonder medewerking van stafleden uit het Belgische militaire apparaat deze aanslag onmogelijk kon worden gepleegd...

Wie of wat werkelijk achter de C.C.C. schuilgaat weten we niet. Een ding is zeker, België glijdt zonder meer af naar een politiestaat (lees: de ene flik is de andere niet). Of de aanslagen van de C.C.C. hiertoe als katalysator moeten fungeren zal ons spoedig duidelijk worden...

Allen hebben plichtsbewust belofde om de Inter-Force een slagkracht te geven om 'stil' van te worden. Voor het opknappen van de vuile klusjes kan men alvast rekenen op het Speciaal Interventie Eskadron (in de volksmond: de groep Diane) en op honderden speurders/informanten/provokateurs, al dan niet met stropdas of slobbertrui. Wat belangrijker is en wat ondergetekende nog meer verontrust, is dat de controle over het doen en laten van de Inter-Force nagenoeg nihil is. Zij controleert zichzelf als het ware, zo hoeft achteraf ook niemand terecht te staan als het 'ietwat uit de hand gelopen is' of hoe een maatschappelijk systeem een smerige oorlog mooi kan toedekken.

Operatie

Die vrijdagochtend rond kwart over zeven staan plots vier rijks-wachten en BOBers in mijn appartement, waarvan er zeker één bewapend was met een mitraillette. Hoe ze zijn binnengekomen weet ik nog steeds niet, maar wij werden direkt van het bed gelicht. Ik heb nog naar een huiszoekingsbevel gevraagd, dat ze inderdaad bij zich hadden, maar op het adres van mijn moeder.

Het appartement werd helemaal ondersteboven gehaald en ja...wat namen ze zoal mee? Anarchistische pamfletten, anarchistische tijdschriften zoals het Volksgebit, Radikal, de Libertaire Toekomst. Ook allerlei krantenknipsels, waarvan met name die over het CCC zeer verdacht waren. Verder al mijn foto's, de meeste van vakantie of van fuifjes, maar ook mijn agenda's van de laatste vier jaar, uittreksels en al mijn persoonlijke brieven, liefdesbrieven. Zeker op zoek naar mijn liefde voor de bom. En ook een stel spullen van mijn vriendinnen werden meegenomen.

We werden daarna allebei meegenomen naar de Rijkswachtkazerne hier in Gent, waar ze ook de spullen lieten zien die ze bij mijn moeder hadden meegenomen, waaronder een speelgoedpistooltje van mij van ongeveer 15 jaar geleden. Daarna werd ik ondervraagd en moest ik vertellen wat ik de laatste tijd had gedaan. Ze waren heel goed op de hoogte van welke kroegen ik had bezocht en zo, ze wilden weten wie die fransman was waarmee ik een week eerder had gekletst en of het klopte dat hij uit Parijs kwam en kontakten had met de Aktion Direkte.

Nou had ik inderdaad wat met een fransman geklapt hier in het Gentse over koetjes en kalfjes, maar meer kon ik ook niet vertellen. Ook wilden ze nog weten wie nu de leider van het anarchistische kollektief was en welke mensen er zoal kwamen en waar ik in Brussel en Antwerpen mensen ontmoette. En of ik banden had met de CCC, wat natuurlijk een domme vraag is, want als ik die had zou ik het niet vertellen. Daarna lieten ze me een lijst zien van 10 hoogstverdachte namen en wat foto's uit hun archieven, wat voor mij allemaal onbekenden waren.

Dat nam zo'n twee uur in beslag en ik moet zeggen ze waren (voor zover dat bij hen mogelijk is) sympathiek. Nooit grof, maar steeds... komt ge effen mee en we willen dit of dat. Daarna ben ik nog tot vier uur vastgehouden en heb ze toen gevraagd of ze me ook naar huis wilden brengen, want ik had geen zin om met zo'n 30 kilo spullen door Gent te lopen en dat hebben ze ook netjes gedaan.....

Eén van de zeker 150 huiszoekingen die in België op 19 oktober en de weken daarna werden gedaan.

Onder de kodenaam Mammoet strompelde de Belgische overheid met olifantspoten door de Belgische anarchistische wereld. Maar niet alleen anarchisten, ook een groep als Terre des Hommes kreeg bezoek. Of een liga voor de opvang van mentale patiënten, ook een al lang opgehe-

ven steungroep voor politieke gevangenen in de BRD, een groep tegen uitlevering van Basken aan Spanje, oud-redaktieleiden van Pour (een links blad wat een paar jaar geleden is opgeheven, o.a. nadat het redaktielokaal in de fik was gezet door fascistten). En de mensen die in 1980 het uitvaren van de Andrea Smit, een boot met atoomafval, hebben verhinderd en verschillende derde wereldgroepen. En zelfs meer gerespekteerde leden van de Belgische samenleving ontkwamen niet aan een bezoekje: leden van de Waalse vakbond, of Wasseghe (senator van de SP) en Deleuze (kamerlid voor EKOLO) terwijl voor beiden de parlementaire onschendbaarheid geldt.

En waarom dit alles? Hoegenaamd als reactie op een vijftal aanslagen door de CCC (Cellules Communistes Combattantes). Goed geplande en uitgevoerde aanslagen die België in de eerste weken van oktober wakker schudde. De eerste drie waren gericht tegen bedrijven die zaken doen met de NATO en verschillende legers: Litton Industries, o.m. leverancier van elektronisch materiaal en navigatie-apparatuur voor militaire vliegtuigen van het type F15, F16 en F18. Maar ook de navigatie-apparatuur van de kruisraketten komt van Litton. M.A.N. Truck en Bus, de zevende wapenproducent in de BRD en ondermeer verantwoordelijk voor de leveranties van de aanhangwagens waarop de Pershings worden vervoerd. En de derde was Honeywell, onder andere verantwoordelijk voor de elektronische besturing van de kruisraketten.

De laatste twee aanslagen waren gericht tegen de twee politieke partijen die op het moment in België in de meerderheid zijn en regeren bij volmacht. De eerste tegen het studiecentrum van de liberalen en de tweede tegen het centrum van de CVP in Gent. Deze lijken het antwoord van de CCC op de geboorte van het zogenaamde "interpolitionele anti-terreurkorps". Een korps dat al langer slapend bestond, sinds de aanslag op de joodse synagoge van Brussel in september '82, maar nu plotsklaps aan de slag kan gaan en waarvoor zo'n 20 miljoen frankes zijn uitgetrokken op de begroting van Justitie. Het operationeel worden van deze groep kon nu gebeuren zonder kritische vragen, want belangrijker was hoe Gol (minister van Justitie) en zijn nieuwe eenheid een eind dacht te maken aan het "terroristische gevaar".

Dit korps bestaat aan de ene kant uit een soort waterhoofd, dat is benoemd als "kollege voor de bestrijding van het terrorisme" en dat inlichtingen moet geven en voorstellen moet formuleren in verband met het terrorisme. De groep

staat onder de rechtstreekse leiding van de minister van justitie en verder maken er deel van uit de oudste officier van justitie en/of de officier van het gebied waar de aanslag is gepleegd; de kommandant of chef van de generale staf van de rijkswacht; de administrateur-generaal van de staatsveiligheidsdienst; de kommandant van de gerechtelijke politie; de chef van de militaire inlichtingen dienst; de chef van de groep Interforce en een afgevaardigde van de ministers van Buitenlandse betrekkingen en Financiën.

Daarnaast is er dan de zogenaamde Groupe Interforce, die permanent is belast met de bestrijding van het "terrorisme". Deze groep is samengesteld uit vertegenwoordigers van alle politieke- en inlichtingendiensten en wordt gecentraliseerd bij de generale staf van de rijkswacht. Over hun bezigheden hoeven ze alleen verantwoording af te leggen aan het "kollege", de ene rijkswachter aan de andere.

De rijkswacht, die door veel mensen in België wordt gezien als een staat binnen de staat.

Om de centrale positie van deze groep specialisten nog te versterken is het hele team permanent te gast in een kazerne van de rijkswacht. Door deze ontwikkeling komt alle informatie steeds meer op een hoop te liggen bij de rijkswacht en blijft vermoedelijk definitief in hun computer zitten. Een centralisatie die tot nu toe in België niet het geval was. Alle politie en inlichtingendiensten hadden hun eigen informatiebronnen en hielden die voor zichzelf en met al die dubbele boekhoudingen kon er natuurlijk nooit sprake zijn van een effectief optreden.

Maar ook op ander terrein is er een groeiende macht van de rijkswacht te zien. Zoals de stijgende lijn van mensen die elk jaar, ongestraft, door de rijkswacht worden doodgeschoten, met als triest dieptepunt een bromfietser die doorreed bij een verkeerskontrole en door zes kogels in zijn rug werd geraakt. De betrokken rijkswachter, een schietinstructeur, werd vrijgesproken omdat hij niet "had gemikt, maar gericht" (??).

Als reactie op deze centralisatie van macht bij de rijkswacht denken verschillende andere politie diensten aan de oprichting van eigen "anti-terreur brigades". Maar ook andere reacties komen voor: de gemeentepolitie is in de Groupe Interforce sterk ondervertegenwoordigd. En was het toeval dat precies de Brusselse gemeentepolitie een picket van Chilenen voor hun ambassade zó hardhandig uit elkaar sloeg dat enkele betrokken agenten zich nu moeten verantwoorden voor de

'Mammoet'

rechter?

"Sinds tientallen jaren hebben sociale bewegingen en hun hoege-naamde revolutionaire leiders de oude democratische strijdrecepten tot in het oneindige uitgeprobeerd, en degene die niet blind is moet kunnen zien dat ze niet toereikend zijn geweest, en niet toereikend zijn! De massademonstraties, militant of niet, de stakingen, de vakbondsaktiviteit, offensief of ver-radelijk, de stempapiertjes, links of rechts, hebben de antikapitalistische beweging en in haar verlengde de anti-oorlogsbeweging alleen maar dure en demoraliserende nederlagen bezorgd.

Het openen van een politiek-militair front van anti-imperialistische guerilla is zeker niet het wonderrecept, waarmee de jaren van vernedering en ontmoediging worden weggevaagd, maar zij kan als basis dienen om het anti-kapitalistische offensief in dit land weer op gang te brengen (.....).

De macht over ons leven, de autonomie van de arbeidersklasse zal ons nooit voor niks in de schoot worden geworpen; we zullen ze uit de klauwen van de bourgeoisie moeten rukken, die over vol-doende middelen voor haar diktatuur beschikt: politie, rijkswacht, gevangenis, leger etc.... Daarop lettend moeten de arbeiders middelen voor hun politiek ontwikkelen, EN DE GUERRILLA IS EEN VAN DIE MIDDELEN".

Gedeeltes uit de verklaring van de CCC na hun aanslag op Honeywell. Verklaringen die in elk geval naar links wijzen. Toch zijn er in België veel mensen ervan overtuigd dat hier sprake is van een provokatie van extreemrechts of de staatsveiligheidsdienst. Zo meent Van De Velpen, advocaat van de PVDA (niet te verwarren met de sociaal-demokraten bij ons, maar eerder radikaal links te noemen): "De werkelijke linkse beweging, de arbeidersbeweging, de revolutionaire beweging heeft geen enkele baat bij dit soort individuele desperado-akties, omdat individueel terrorisme alleen maar kan leiden tot versterking van het politieapparaat, repressie, wetten, wat allemaal gebruikt zal worden tegen de revolutionaire beweging. Zo zijn er in Italië ook aanslagen geweest die men aanvankelijk op naam schreef van anarchisten en die afkomstig waren van extreemrechts en de fascistten".

Opvallend is verder ook dat bij de aanslag tegen MAN, de vrachtwagens die in de fik moesten zonder banden en bezine stonden en dat bij de aanslag tegen Honeywell de computers in de week van de aanslag uit de betreffende ruimte waren ge-

haald.

Maar toch gaan veel reacties die naar rechts of staatsveiligheidsdiensten wijzen gebukt onder onbegrip, dat ook zo kenmerkend is geweest voor de RAF en de Brigata Rosse. Of ze komen op een nivo waar de verantwoordelijke groepen proberen roomser dan de paus te zijn. Zoals een verklaring van de Jongkommunisten: "De democratie waarin wij leven is onvolmaakt, maar zij is het resultaat van een langdurige strijd waarin veel arbeidersbloed heeft gevloeid. We laten haar niet op de helling zetten".

Met name de laatste twee aanslagen sluiten grotendeels uit dat er sprake zou zijn van een provokatie van de staatsveiligheidsdienst. Volgens Francois, bij wie huiszoeking is gedaan omdat hij verantwoordelijk was voor het zetten van de teksten van de CCC voor de Ligne Rouge, een blad waarin verklaringen van Aktion Direkte, CCC, RZ e.d. worden afgedrukt, is het natuurlijk wel heel gewaagd om als politie bommen bij het CVP te leggen. "Dan hadden ze waarschijnlijk wel andere objecten uitgezocht. Het is te deliikaat, er zitten ook politici bij de politie. Het is te ingewikkeld om zoiets voor elkaar verborgen te houden, dat zou in België te snel uitlekken".

Maar ook de verwijzing naar extreemrechts wordt tegengesproken door de nadruk die de CCC er in hun verklaringen op leggen mensen niet in gevaar te willen brengen. Aanslagen door rechts en fascistten houden daar geen rekening mee.

Spekulaties die er in elk geval toe hebben geleid dat er in België een discussie over de strategie en de effecten van de CCC op gang is gekomen en wat dat betreft alle mededelingen en ideeën van de overheid in de pers komen. Maar het ontbreken van een alternatief perscircuit houdt in België veel discussie tegen. "Hoe kun je de potentiële sympathie voor de CCCaanslagen openbaar maken?".

Ook de angst en schrik houden veel reacties binnenkamers. Angst die door de operatie Mammoet nog versterkt is. De operatie wekt op het eerste gezicht de indruk een noodgreep te zijn geweest. Gol en zijn vriendjes moesten wat doen om te laten zien dat zij hun best deden en alleen het schaduwen van

verdachte personen is voor de publieke opinie natuurlijk niet genoeg. Nee, er moest meer gebeuren en de tijd was er mooi rijp voor. Op het eerste gezicht wekken ook de indruk vrij willekeurig te zijn geweest: mensen die jaren geleden actief waren, niets met linkse groepen te maken hadden, anarchisten, derde wereldgroepen, het hele skala. Dat gaf veel mensen de indruk dat ze met sterk verouderde

archieven werkten, die ze in één nacht tijd hebben proberen aan te vullen. "Ze doen hun werk niet goed anders wisten ze wel beter".

En door het meenemen van ledenlijsten, archieven, abonneelijsten, agenda's en administraties van drukkerijen e.d. hebben ze dat doel inderdaad bereikt. Maar toch is de belgische politie weer niet zo dom. Uiteindelijk is er een duidelijke lijn te ontdekken in de huiszoekingen. Ervan uitgaande dat een belgische groep niet in staat is tot zulke aanslagen, maar minimaal onder steuning uit het buitenland zou moeten hebben, te weten uit de BRD en Frankrijk. Mensen die op die terreinen actief waren (Action Directe; politieke gevangenen in de BRD) kregen huiszoekingen, maar ook mensen met wie zij de laatste maanden contact hadden gehad. Op zo'n manier kan er zo'n vreemd skala ontstaan als de lijst van huiszoekingen bij een vluchtige blik te zien geeft. En verder zijn direkt die mensen meegenomen die niet "gelijk negatief" tegenover een dergelijke aktie zullen staan, de anarchisten in hun zwarte cape, waaronder de lange lont moeilijk te verbergen is. En dat laatste wekt de indruk dat de hele operatie Mammoet een grootschalige oefening is geweest, die zeker ook zou hebben plaatsgevonden zonder de aanslagen van de CCC.

"Wil je de bevolking laten wennen aan geweld, dan kun je het beste beginnen bij anarchisten en extreem links, die niet veel sympatie hebben en die je ook niet serieus staatsgevaarlijk kan noemen, maar die wel handig zijn om op te oefenen en uit te proberen", aldus Ludo, een anarchist uit Gent.

Volgens hem springen er nog twee andere punten in het oog. "Het meenemen van persoonlijke brieven en kiekjes maakt het hen ook makkelijker om een goede profielschets te kunnen maken van iemand in de beweging en zodoende infiltratie makkelijker te maken. Maar ook kunnen de huiszoekingen gebruikt worden om een zogehante sympathisantenscene te maken en een gevolg daarvan kan op de lange duur bijvoorbeeld Beprofverboden zijn". Een idee dat ook al bij Gol naar boven is gekomen.

"Ik heb steeds aangedrongen op de afschaffing van de subsidiëring aan een ganze reeks instituties die de publieke opinie willen oplazen. Staatssteun wordt nogal eens gegeven via tewerkstelling van BTK-ers (bijzonder tijdelijk kader) of DAC-ers (derde arbeidscircuit). Het is niet normaal dat anti-rakettenbetogingen tot stand komen dankzij de steun van BTK-ers, of dat diverse groeperingen hun pascifistische propaganda voeren dankzij de tewerkstelling van een gewetensbezwaarde".

Toch hebben veel mensen niet het idee dat door de operatie Mammoet de repressie in België is toegenomen. Die werd de laatste jaren al harder en harder. Een staatsgreep door de rijkswacht zou in België niet ondenkbaar zijn.

subversief geknal en daarna

Stel je bent door het artikel uit de vorige Zwarte zo geïnspireerd geraakt dat je een politiek gemotiveerde bomaanslag wilt plegen. Voor je dit gaat uitvoeren kan het nuttig zijn het nu volgend stuk te lezen.

Wat gebeurt er als de politie een nog niet ontploft verdacht pakket aan treft?

Al naar gelang de grootte van het pakket wordt de omgeving afgezet en ontruimd. Om het voorwerp worden strobalen gelegd om de klap wat tegen te houden. Met een stetoscoop luistert men of het uurwerk nog loopt. Dus bij valse bompakketten altijd een lopend uurwerk mee inpakken. Hierna worden er foto's gemaakt. Dit doen ze om zoveel mogelijk gegevens te verkrijgen voordat de bom eventueel ontploft. Het is dus belangrijk om bij de verpakking van het tuig volstrekt neutraal materiaal te gebruiken zonder opschriften. Ook maken ze meestal foto's van nieuwsgierige omstanders want het schijnt vaak voor te komen dat de daders zich onder het toekijkende publiek bevinden, hoe ongeloofwaardig dit misschien ook lijkt.

Als het er allemaal erg serieus uitziet komt er een röntgenapparaat op wieltjes aan te pas om meer zekerheid te krijgen over de inhoud van het verdachte pakje. Bij een valse bom dus materiaal gebruiken dat geen röntgenstralen doorlaat. Heel vervelend is het als de explosievenopruimingsdienst erin slaagt jouw bompakketje onschadelijk te maken. Je speelt ze dan alle mogelijke informatie in handen en ook de vingerafdrukken die je had vergeten af te vegen met een vochtige doek. Of de pluïjes van je wollen handschoenen, die aan het plakband zijn blijven plakken. Zelfs hondenharen die ze kunnen vergelijken met de hondharen bij je thuis kunnen belangrijk bewijsmateriaal zijn.

Als de bom ontploft zijn er bijna altijd resten over, die gevonden worden bij een minutieus onderzoek op de plaats van de ontploffing. Resten van de geïsoleerde draden, delen van de batterijen en het tijden ontstekingsmechanisme worden dikwijls verweg geslingerd en kunnen belangrijke informatie opleveren.

Hoe meer elementen voor het ontsteken worden gebruikt, hoe groter de kans is dat er bij het onderzoek iets waardevols wordt gevonden. Behalve het ontstekingsmechanisme geeft ook de springstof zelf mogelijkheden voor opsporing. Vooral bij zelf gemaakte bommen waarbij de verbranding meestal niet zo perfect is blijven er niet geëxplodeerde deeltjes over. Door zorgvuldige analyse hiervan en het gebruik van vergelijkingspringstoffen kunnen ze de samenstelling te weten komen.

Bij een huiszoeking, waarbij wordt gezocht naar springstof, wordt net als bij drugs specialisten ingezet, om zeker te zijn van een goed resultaat. Deze specialisten gebruiken voor hun werk hulpmiddelen zoals springstofsnuffelaars en ook honden. De springstofsnuffelaar is een detector die op een bepaalde stof reageert. Als de snuffelaar iets vindt dan maakt de ingebouwde luidspreker een hard knetterend geluid als een Geiger-teller. Nog na weken kan zo worden aangetoond dat in een krant springstof was gewikkeld.

Belangrijke informatie leveren de onderdelen van een bom, die voor een bommenmaker niet verdacht voorkomen en waarmee dus zorgelozer wordt omgesprongen. Zo werd bijvoorbeeld bij een aanslag op het stadhuis van Zürich in 1964 de bom in een tas neergezet, zoals door reisburo's worden verkocht. Ondanks dat de tas volkomen was gescheurd kon ze geïdentificeerd worden en wel aan de hand van de spiraalvormige verstevigingsdraden, het beslag en de kleinste vezeltjes van de geruite stof.

Delen van de als tijdmechanisme gebruikte wekker leidden naar het juiste wekkertype.

Na een aanslag met behulp van een springstof-sigaar werden aluminiumdeeltjes gevonden die op fietsonderdelen wezen. Later bleek dat deze bommen in een fietsenwerkplaats waren ontstaan, evenals met springstof geladen kaarsen, waarvan men onder de vlonder van de werkplaats weggekrabte wasresten in beslag kon nemen.

Bij de opheldering van springstofdelen neemt de politie verder de volgende stappen:

- Controle op springstofkopers. Er zijn maar weinig gevallen bekend, waarin een persoon zelf gekochte springstof of chemicaliën heeft gebruikt.

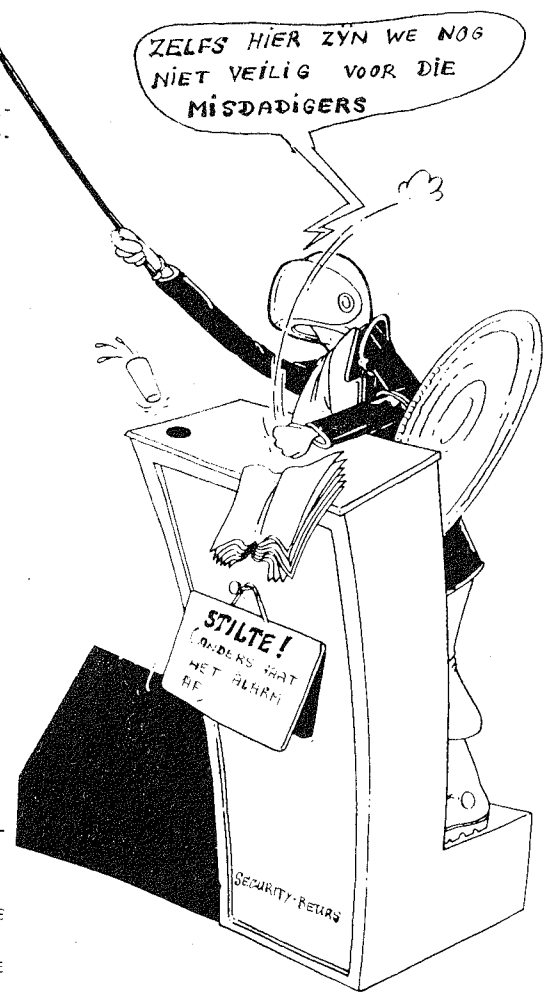
- Onderzoek naar kopers van onderdelen die bij het ontstekingsmechanisme werden gebruikt. Bijv. batterijen, wekkers, elektriciteitsdraad, lonten etc. Dikwijls gaat het daarbij om massa-artikelen, die in een warenhuis zijn gekocht. Daarom komen er zelden bewijzen omtrent de koper uit.

- Technische samenstelling bij serie delikten. Het gebruik van hetzelfde soort ontploffingsmateriaal en dezelfde manier van ontsteken kan uitsluitel geven over een bepaalde groep daders.

- Ondervraging van personen die inlichtingen kunnen geven, getuigen en verdachten. Onder andere controle van de bij de plaats van het misdrijf gekonstateerde personen en werktuigen, eventueel na opsporing daarvan.

- Het voorgeleiden van verdachte personen bij de wetenschappelijke dienst voor het vergelijkingsonderzoek van mikrosproten. Hier denken we aan sporen die iemand aan zichzelf of zijn goederen heeft en die met de plaats van het misdrijf in verbinding kunnen worden gebracht. (Bijv. aardsporen aan schoenen).

- Het in beslag nemen van vergelijkingsmateriaal en ander materiaal van huiszoekingen. Bijv. touwtjes, plakband, pakpapier, hout, spijkers, lijm, soldeerdraad, isolatieband, draad en ander elek-

trisch materiaal, ook gereedschap (schaar, schroevendraaier, ijersaag enz.) Stof en afval van en aan gereedschap worden ook in beslag genomen, evenals rondslingerende kwitanties, die aanwijzingen kunnen geven omtrent gekochte dingen.

- Het onderzoeken van eventuele geschriften over de plaats van de daad of persverklaringen. Het zoeken naar vingerafdrukken, vergelijking van hand- en machineschrift door handschriftkundigen.

MADE IN BLIK....

Bomaanslag in Medemblik; geen doden of gewonden; veel materiële schade in een transformatorstation waarbij echter de stroomtoevoer niet werd onderbroken.

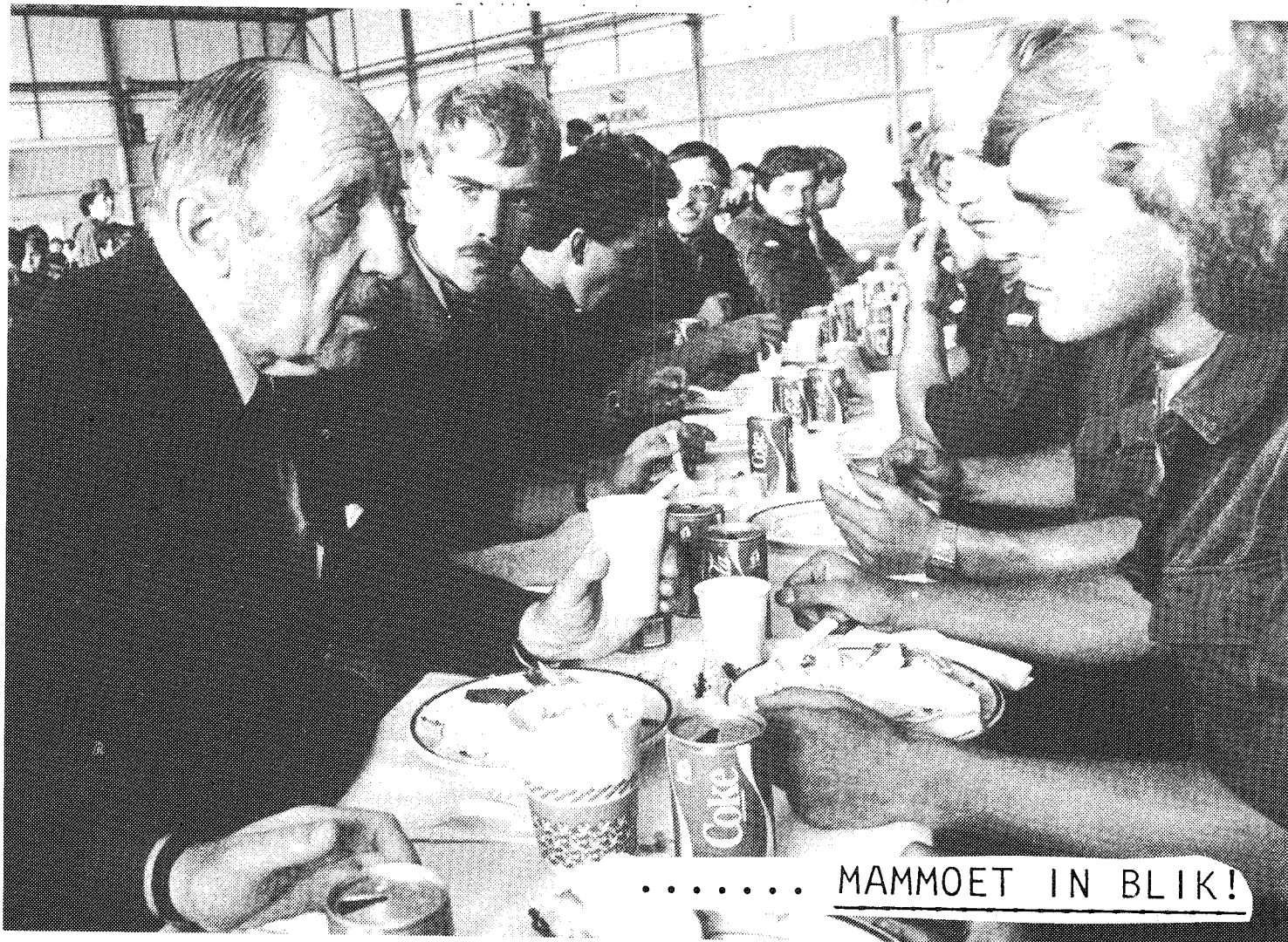
De knal van 3 januari was voor Medemblik wel wat anders dan die rotjes van twee dagen daarvóór. En waar zit 'm nu dit verschil in? Ten eerste natuurlijk de inzet van de EOD: deze heren doen heel technie aan, maar zijn uiteindelijk net zulke speurhonden als de recherche. Maar hun inzet heeft een andere betekenis: zwaar kaliber bommen door extreme terroristen geplaatst leveren een grote bedreiging voor de bevolking. Welru, dat er sprake was van een bom, daaraan twijfelt niemand en de bedreiging voor de bevolking kon ook wel aannemelijk worden gemaakt. Maar hoe zat dat met die extreme terroristen?

Dit is het tweede bijzondere in de zaak Medemblik; een lokale buurtgroep tegen de aanleg van een vuilnisstortplaats bedient zich van terreur! Een noordhollands kneuterig stadje behbergt een terroristenklup? Dit verhaal pikte natuurlijk niemand, behalve dan de nieuwsgaars. Dus al een dag later werd er een correctie bekend gemaakt. Onkruid Nederland bv. eiste de aanslag op. En deze versie ging er in als koek. Diefstal van de PMC-papers, MIBO-akties; zo'n groep zou best wel eens..... Maar bestaat er wel een groep die zo heet? En waarom vergrijpt zich een antimilitaristische groep aan een elektriciteits-huisje? Geen persorgaan, die zich dit afvraagt. En een EOD trekt zijn eigen versie natuurlijk alerminst in twijfel.

Gelukkig gebeurde er overigens niet veel; geen stroomuitval, geen paniek, geen mensen in de kou. Dus alles is weer snel vergeten. Het feit blijft echter, en dit is het derde bijzondere van Medemblik, dat er niets gebeurde, ondanks de professioneel hooggekwalificeerde springstof die de jongens gebruikten. De groep moet dus wel over veel van dat spul beschikken. In het andere geval ga je er wel wat zorgvuldiger mee om. En welke klup in Nederland heeft zo gemakkelijk toegang tot materiaal, waarover de EOD zich zo vol bewondering uitliet?

Nog geen week later werd er een aanslag gepleegd op het landgoed van een dubieuze olieleverancier aan Zuidafrika, een zekere John Deuss. Panorama-lezers weten zich nog te herinneren, dat het een van de best bewaakte huizen in Nederland is. Deze grappige aanslag wordt, naar men zegt, opgeëist door een groep met de nogal vieze naam 'burgerbond tegen apartheid' Een naam die uiteindelijk toch niet zo goed bevalt; enige uren later al rolde de nieuwe naam, 'pyromanen tegen apartheid' uit de telex! Hoe zit dit nu?

Wordt met deze twee gebeurtenissen de mogelijkheid om grootschalig huiszoekingen te verrichten in scène gezet? Zo iets als de Rijkswacht en de BOB in België met hun operatie Mammoet (hierbij werden bij allerlei actieve mensen en groeperingen invallen gedaan om iets over de CCC te vinden)?

..... MAMMOET IN BLIK!

POST UIT SOEDAN

Khartoum, 16 december 1984

Lieve ...

Ik loop me gek te vervelen vanmiddag, dus maar een brief schrijven. We zitten hier dagenlang te wachten op visa voor Centraal-Afrika, Zaire en Tanzania. Er is hier nix te beleven. De wiet is goedkoop maar niet te roken, omdat als ze je pakken (en dat zit er hier wel in) je beloond wordt met 50 stokslagen, iets wat je waarschijnlijk niet over leeft.

Het eten is hier zeer gevarieerd: 's ochtends bonen, 's middags bonen en 's avonds bonen en als je dan nog niet genoeg hebt, dan kan je nog wel ergens wat bonen eten. Niet iets om naar uit te kijken dus, maar toch niets te klagen want het grootste deel van het land ligt te verhongeren op dit moment. (over een week zullen we door deze gebieden trekken) en als ik denk aan het weer bij jullie (hier is het zo'n 33°) ben ik weer heel lemaal tevreden.

Vandaag las ik op de nederlandse ambassade dat onkruit bij de militaire inlichtingendienst had ingebroken en de boel in beslag heeft genomen. Toen ik dat net een soedanees vertelde, draaide hij ongelovig, niet begrijpend met zijn ogen. In Soedan heeft immers de volksrevolutie van mei '69 elk politiek separatisme totaal overbodig gemaakt, terwijl de volksmacht, geleid door (diktator) Numeiri, alle op diktatuur en macht beluste bandieten zoals feministen, kommunisten en andere groepen die tegen de islamitische wetgeving zijn, efficiënt weten weg te zuiveren. Soedan is namelijk op weg Allah's walhalla op aarde te worden. Degenen die dit heilige doel proberen tegen te werken worden gestraft met

het afhakken van handen, vingers, oren en andere lichaamsdelen. Dit alles gebeurt op straat, zodat iedereen het kan zien en er - natuurlijk - zijn goedkeuring over uit kan spreken.

Toch kan Numeiri nog niet echt gerust gaan slapen. Want in de zuidelijke helft van het land wordt het geroffel van de oorlogsdrums steeds luider. Demessen worden geslepen, de jonge mannen trekken het oerwoud in om zich aan te sluiten bij een van de vele leger-tjes, die dagelijks axes uitvoeren tegen legerposten, treinen en konvooiën. We moeten opschieten, want voor begin januari heeft de guerilla aanvallen op de spoorlijn naar Nyala beloofd. De enige verbinding naar Centraal Afrika, waarover wij ook zullen moeten gaan per trein - veelzeggend 'the moving epidemic' genoemd.

Het leven is hard in Soedan keihard; toch is iedereen hier erg vriendelijk en eerlijk. Zelfs politie en soldaten zwaaien naar je, komen een praatje maken en zullen je indien nodig met alles helpen. Het reizen is zwaar. Dagenlang in overbelaste treinen en volgeproppte vrachtwagens die zich dwars door het ruige land een weg zoeken, door kuilen, rotsblokken en ander ongerief voor de billen. Maar niemand klaagt als er iemand zijn hoofd tegen een ijzeren balk stoot bij het zich staande houden in een hossende vrachtwagen. Wanneer het bloed uit het hoofd gutst wekt dat algemene vrolijkheid; de enige manier om het te overleven.

Voor vrouwen, die hier verder niets in te brengen hebben dan kinderen (waarvan er dan ook heel veel zijn) wordt wel een uitzondering gemaakt. Toen mijn reisgezellin in de mudvolle trein ten noorden van Khartoum als een citroentje fijngeperst tussen manden, dozen en lonkende mannen in huilen uitbarstte, werd er prompt plaats gemaakt op een heuse bank en werd zij volgestopt met lekkernijen, omdat naar de mening van de vrouwen, ik haar niet goed verzorgde (nou ja, bij wijze van spreken). Ikzelf

kon ondertussen 36 uur platgeperst ergens in een bagagerek op mijn bilblaren gaarkoken. Maarja, het blijft lachen hier: zo zit er een of andere kwast schuin tegenover me met een gezicht als een oorworm zich te verbazen over de kleuren reeskak die hij zojuist in de wc heeft achtergelaten. Ook mijn reisgenote (wiens onderbroeken zojuist zijn gestolen) laat zo af en toe nog weleens een pak stront stromen. Ikzelf ben gelukkig nog van dit ongerief verschoond gebleven.

Ik hoop dat bij jullie alles goed is. Geen ontruimingen, grote kraken. Ik ben nu wel uitgeschreven. veel liefs en een fijne winter.

sporen in de sneeuw

De oorlogsvoeringsoefeningen in volle gang, binnenlands dan wel te verstaan. Nog maar kort geleden riep Goekoop, burgemeester van Leiden, de noodverordening uit op de dag, dat een oude vliegtuigbom door de Explosieven Opruimings Dienst (EOD) onschadelijk werd gemaakt. Deze operatie kan zonder enig probleem beschouwd worden als een oefening tegen bomaanslagen, sabotageacties, bevrijdingsacties, gijzelingen, gewapende overvallen etc. Scherp-schutters, anti-terroristen brigades e.d. schijnen niet aanwezig te zijn geweest. Niemand die het kontrolleren kan: binnen een straal van 300 meter van de bom werd iedereen gedwongen het huis te verlaten, de deur open te laten en de sleutel aan de politie te geven. Binnen een straal van 600 meter mocht niemand zich op straat of direkt achter de ramen bevinden. Realisatie hiervan kostte de politie meer tijd dan voorzien. En dan kwam dat zeker niet alleen door de langer aanwezig zijnde duisternis, zoals was voorspeld: Mosterd verklaarde, dat het doorzoeken van de huizen zeer grondig is gebeurd en dat ze daarbij de meest vreemde bouwsels tegenkwamen. De bewoners waren verplicht, alle kasten, laden tussendeuren, luiken etc. open te zetten.

Een Wintex-oefening, maar dan in het echt of misschien de voorbereidingen voor een Mammoet-operatie? In het laatste geval zou het betekenen, dat de EOD in het komplot zit. Zijn de laatste bommen geplaatst door een of andere inlichtingendienst of door de EOD? De EOD ruimt ze in ieder geval wel op. Zoals de bom in Leiden naar hun zeggen elk moment had kunnen ontploffen, zo zijn de bommen in Medemblik en Berg en Dal van professionele kwaliteit. Toch niet gelegd door Onkruit Nederland bv. of door Pyromanen tegen Apartheid, voorheen Burgerbond?

ER ZIJN WEER ZEEHELDEN

Er gebeuren vreemde dingen in Den Haag, en dan heb ik het niet over de vlieg die ondanks de vrieskou het peertje van mijn burolamp probeert te torpederen (ongetwijfeld een radio-actief exemplaar, gelukkig worden zelfs die van de kou erg sloom, zodat je ze op je gemak de vleugeltjes en pootjes uit kunt draaien). Nee, terwijl iedereen het er over eens is dat de kraakbeweging tegenwoordig meer gelijkenis vertoont met een ingezakte kaassoufflé dan met de fiere appeltaart die het ooit was, vliegen de kraak-krikken met ontstellende snelheid joost zijn werkplaatsje uit. Zouden de voordeurdelers hun deur...? Over krakende kraakvissen, zeehelden en een sociologisch vast niet verantwoorde opleving van de haagse kraakbeweging.

Volgens de krakers van de van Speykstraat ben ik een beetje al te hard van stapel gelopen, hun kraakspreekuur is nog maar net begonnen, een beetje voorbarig om te spreken van een opleving.

Vraag
Op een gegeven moment waren er nog maar twee kraakspreekuren open in den haag, tenminste als ik me niet vergis, het kunnen er ook drie zijn geweest, en dat terwijl er vroeger (trompetgeschal) toch zeker een stuk of zeven á acht spreekuren draaiden. Ik bedoel maar, hoe diep kun je zakken?

Pieter
Ja, eh... op een gegeven moment is iedereen er van overtuigd dat het afgelopen is met de kraakbeweging, ik bedoel, je leest ook niet anders in de kranten...

Gustav
Het failliet van de kraakbeweging, op sterven na dood, de linkse malaise, ga zo maar door.

Vraag
Waarom openen jullie nu dan toch een kraakspreekuur?

Gustav
Nou, omdat het helemaal niet klopt...eh...

Vraag
Wat klopt niet?

Gustav
Eh, dat er geen kraakbeweging zou zijn, dat is toch onzin. Bij ons in de buurt (het zeeheldenkwartier) staan onwijs veel panden leeg. Bijna dagelijks komen er mensen aan de deur om te vragen of er bij ons nog woonruimte is. Ik bedoel, er zijn genoeg mensen die willen kraken maar de organisatie is op het moment een beetje een zootje.

Pieter
Ja, en toen dachten wij, als die mensen hier toch al steeds langskomen voor woonruimte dan kunnen wij hier net zo goed een kraakspreekuur beginnen. Ik bedoel, eerst zetten we al die mensen op een wachtlijst, maar dat heeft helemaal geen zin, d'r gaat hier voorlopig toch niemand weg.

Gustav
We hielden die mensen gewoon een dikke worst voor.

Pieter
Ja, dus toen zijn we zo eens in het pand gaan vragen of er mensen zin hadden om mee te doen, en toen dat het geval bleek dachten we (in koor) DAN GAAN WE TOCH WEER LEKKER KRAKEN ?!!

Van Speykstraat 75

dinsdag en donderdag van 4-6 uur.
tel: 070-456272;

KJH

geen functie meer ??

Ongelooooofelijk maar waar, dat dit nodig is, belachelijk. Blijkbaar bungelt links/anarchisties De Haag als een roddelklup aan elkaar. Waar je dit niet verwacht gebeurt dit, 't lijkt wel sterker dan ergens anders. Haat, nijd, streberigheid en neem me niet kwalijk ouwe koeien gelul. Maar goed er lopen zo wat gedachtes door dit wat "verder nadenkend" sientje, die zacht gezegd helemaal niet kloppen. Zo werd er een tijdje geleden geluld dat de (vrijwillige) medewerkersters van 't BB 't geld wat omgezet werd in eigen zak staken, ja moet je daar dan nog op ingaan?

Verder zou 't BB een agressieve klere tent zijn. Nou is het helaas zo dat 't BB een bar in 't centrum is, waar relatief 't minste aantal agressieve voorvallen te melden zijn.

Verder zou 't BB geen functie hebben, nou daar gaat ie dan. Wat voor acties er in 't BB worden beraamd, of mede beraamd, dat weet ieder voor zich en is ook niet belangrijk om op te schrijven. Verder 't financieel gedeelte. Er wordt per jaar ongeveer f4500 aan allerlei doelen uitgegeven, zoals kraken, Nicaragua, El Salvador, mijnwerkers, Woensdrek, militaire verdelgingmiddelen, akties als stop de kruisraket, opknopbeurt per jaar en dit alles nog buiten de vaste lasten per maand (geb ed.) f450 per maand. Er zijn natuurlijk ook nog KJH activiteiten.

Elke woensdag van 7 tot 8 kraakspreekuur, voor info, hulp bij kraken en het uitlenen van speciaal gereedschap voor het kraken. De ruimte van het KJH staat altijd, nou ja bijna, open voor vergaderen, verzamelen voor aksies, typen, stencillen, telefoneren, enz, enz.

Er is koffie en een kachel, wat wil je nog meer. Alleen even van te voren bellen of iemand waarschuwen, die een sleutel van de deur heeft.

Komitee jongerenhuisvesting.
Lutherse Burgwal 1
TEL: 070-603062

DEN HAAG, TOEN EN VANDAAG

Stad van Eline Vere,
van heren met hoeden;
van pure allure,
met louter gegoeden.
Die hoeders van 't kultureel erfdeel, die lijken
het met hun aanwezigheid reeds te verrijken.

Het Den Haag dat Couperus
zo na aan het hart lag,
geschraagd door coupures
daar hij niet de smart zag,
die schering en inslag in arbeiderswijken,
dat harde gelag waar hij niet naar wou kijken.

Stánd heeft hij slechts beschreven,
de stegen gemeden,
waar de strijd om het leven,
vol leed, werd gestreden;
geen woord over armoe, verdriet en ellende,
als zijnde begrippen die 'men' toen niet kende.

Heel dat beeld van 't Haagje
is lang reeds verwenen,
want zeg eens, ik vraag je,
wie kan zoiets menen?
Maar toch twijfel 'k nog of het tij echt wel wendde;
me dunkt, het leeft voort bij Frans Schols en z'n bende

(Bob)

Met de Beatles Kompleet &
Pink Floyd op de eiken planken;
diep weggedoken in het droeve dal
van zijn bedompte dertiger jaren;
starend naar om het even
Jaap van Meekeren, Ivo Niehe
of Zeg 'ns Aaaa,
vegeteert de dwarse langharige
die hij eens was in
zijn modern zitcomfort

Voorzichtig mijmerend
(na wat borrels te veel)
over Vietnamdemo's &
'Johnson moordenaar' is
hij nu nog slechts de straat
op te krijgen voor de gang
naar kantoor & Albert Heyn

De idealen van weleer
stofferden de wanden van
zijn (tevens als plek van
plezier bedoelde) scheidcomfort
Geboortekaartjes van zoon &
dochter en de door de zurige
stinklucht omgekrulde trouwfoto
kompleteren het geheel

Welterusten &
nimmer gezond weer op

(Aad)

HET VROUWENAKTIEKAMP

De politie keek vreemd op toen er
eerste kerstdag opeens een vrouwen-
kamp bij was. De 33-keer-per-dag-
uitgevoerde patroeijs langs bos- en
bunker-VAK moest uitgebreid worden
met een ritje langs het vrouwenkamp,
vlakbij de hoofpoort, en het duurde
dan ook even voordat ze wisten, hoe
ze moesten reageren. (met z'n zessen
het terrein op scheuren en de wc-
bender in beslag nemen).
Het idee voor een derde (vrouwen)
kampje ontstond toen bleek dat het op
bos- en bunker-VAK druk zou worden
met kerst en is mede geïnspireerd door
een boze meneer uit Hoogerheide die
in de krant liet zetten dat hij tegen de
nieuw verworven bewoning van de
Franciskanen was, en dat hij het komen-
de vrouwenkamp met kerst niet zag zit-
ten. In de krant had gestaan dat de poli-
tie een rustige kerst verwachtte en ook
dat stimuleerde ons.

Om 8 uur 's morgens "kraakten" we het
terreintje, (aan de Wouwbaan, temidden
van huizen, op 3 minuten loopafstand
van de hoofpoort). Om 10 uur stonden
er twee benders, was er een soort van WC
en zaten we met 10 vrouwen aan het
kerstontbijt. Het eerste contact met de
buren was leuk; de overbuurvrouw kwam
hond Koos uitlaten en wenste ons een
prettige kerst met een houding of het de
normalste zaak van de wereld was dat
wij daar opeens zaten. Later hoorden we
dat zij 's morgens toen zij de gordijnen
opendeed entoesjast had geroepen: "Oh
een kerststal".

Met kerst zijn de media naarstig op zoek
naar nieuws over "de vrede", zodat we
die eerste dag ook bezoek kregen van de
NOS. 's Avonds op het journaal beelden

van het vrouwenkamp en een kladactie bij
de hoofpoort. Wel heel leuk natuurlijk
maar een beetje maf als je bedenkt hoe
weinig publiciteit we normaal krijgen.
We zaten op partikulier terrein, wat we
niet wisten was dat het stuk grond pas
verkocht was. De nieuwe eigenaar kwam
de eerste dag al briesend het kamp opge-
lopen met een voorlopig koopkontrakt wap-
perend in z'n hand. Koffie wou-ie niet en
wij moesten weg, dat zou hij wel snel rege-
len als wij niet uit onszelf opstapten. BLUF!
want daarna zijn we een aantal keren be-
zocht door de makelaar en zijn advocaat.
Om ons te laten ontruimen moesten ze een
kort geding aanspannen, dat zou hen dus
een hoop tijd en geld kosten. Het terrein
zou na de verkoop, weiland worden en om
hun in dat onzalig plan te storen hebben we
ze in de waan gelaten dat we echt niet wis-
ten wanneer we zouden vertrekken.

Ruim een week is het vrouwenkamp
er geweest. Het was goed; de Fran-
siskanen kwamen met hun stille tocht
2 maal per dag langs, er zijn vrou-
wen uit Volkel een paar dagen ge-
weest. We hebben veel publiciteit
gehad en het was heel leuk om te la-
ten zien dat er meer kampen komen
als er meer mensen zijn. ('t zou
toch te gek zijn: rond de hele basis
kampjes.....)

Twee januari hebben we het ter-
rein bijna leeg achtergelaten. Bijna
De vuurplaats, wat zitblokken en
brandhout hebben we laten staan voor
de bevolking van Hoogerheide om over
'vrede' te praten.

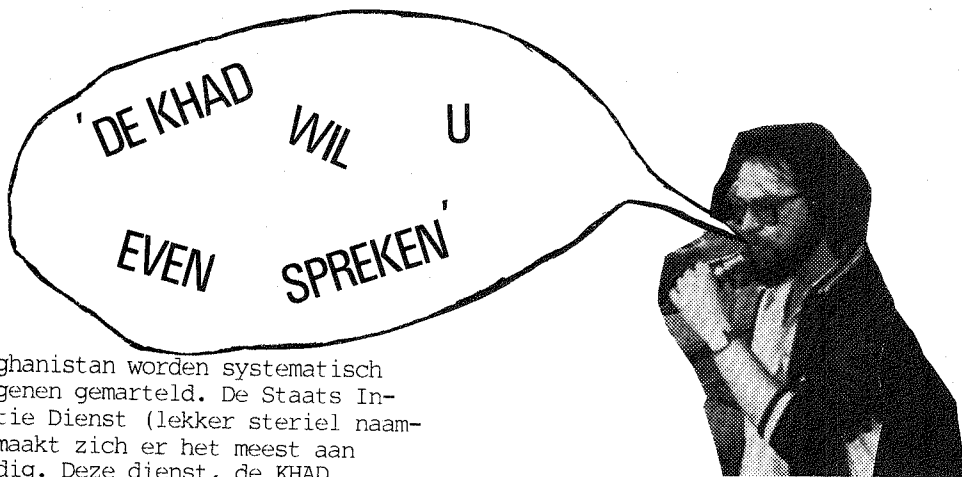
WIZZUDATWIZZUDATWIZZUDATWIZZUDATWIZZ

- Er in het bosvak kippen, ganzen en
een heuse open haard zijn?
- Er door het HVP een roulatiesys-
teem voor Woensdrecht is opgezet en
dat er daardoor al honderden mensen
op bezoek zijn geweest?
- Dat we dat heel leuk vinden, voor-
al als er mensen blijven slapen?
- De anti-vrieskist bij de bunker
volgens de politie een onderkomen
was; een zg. groentenonderkomen?
- Er door een groep mensen uit Den
Haag voor ons een kerstentje was
gekookt en dat de politie er de hele
maaltijd bij heeft gestaan om te
voorkomen dat we een tent zouden op-
zetten?
- Atoomvrijstaat geopend wordt op za-
terdag 2 februari en dat er een gi-
gantisch feest in de maak is, tel.:
020-123995?
- Dat er steeds bij volle maan wordt
gefeest, data: 5/2, 7/3, 5/4, 4/5,
3/6, 31/7 & 30/9 1985?
- We hopen dat de volgende nieuws-
brief uitkomt voordat die kruisra-
reketten komen, of kwamen die nou
niet?

WAT WE KUNNEN GEBRUIKEN

Droog hout!, kruiken, landbouw-
plastic, gereedschap, plastic zeil,
geld op giro 3332968, tnv Niek van
Essen, VAK, Hoogerheide.

O ja, post krijgen blijft leuk!!
Adres is gewoon: VAK, Woensdrecht.
Tot zover.....

In Afghanistan worden systematisch gevangenen gemarteld. De Staats Informatie Dienst (lekker steriel naam-pje) maakt zich er het meest aan schuldig. Deze dienst, de KHAD (Khedamate Atla't Dawlati), opereert volgens een vast patroon. Mensen verdacht van oppositie tegen het bewind van Karmal en zijn Sovjet kameraden worden gearresteerd, 'incommunicado' gehouden en gefolterd. De meest gehanteerde methodes zijn het geven van elektrische schokken, afranselen, branden met sigarettenpeuken, bedreigen met executie, overgieten met water en het toekijken terwijl familieleden of medegevangenen gemarteld worden. De KHAD meldde in 1981 zelf dat 1 op de 25 gevangenen in het Sahdarak-detentie centrum gedurende dat jaar overleed.

Willekeur

Willekeurige arrestaties zijn schering en inslag, het officieel in beschuldiging stellen is daarentegen een uitzondering. Bij de uitvoering van deze praktijken wordt de KHAD deskundig bijgestaan door Sovjetadviseurs. Praktisch iedereen kan slachtoffer worden van de KHAD. Een ambtenaar werd zes weken lang door de KHAD ondervraagd. Na zijn vrijlating schreef hij aan zijn vrouw:

"Sinds ik uit het ziekenhuis ben, gaat het slecht met mijn gezondheid. Tijdens mijn detentie hebben ze mijn nagels uitgetrokken, nadat ze tien centimeter lange naalden in mijn vingertoppen hadden gestoken. Soms werd ik 's nachts overvallen door tien of elf mannen die boven op me sprongen. Ik kreeg elektrische schokken en werd aan één stuk door mishandeld".

Het is niet altijd duidelijk wat het Afghaanse verzet nou precies wil en doet. Des te duidelijker zijn de praktijken van Karmal en zijn trawanten. Amnesty International, waar bovenstaande informatie vandaan komt, roept mensen op protesten te sturen aan Babral Karmal/ office of the General Secretary of the Central Committee of the PDPA/ Da Khalkco Koor/ Kabul Afghanistan. Creatievelingen die het wat dichter bij huis zoeken kunnen het best tussen 0.00u en 06.00u terecht bij de Sovjet-ambassade, Nieuwe Parklaan 15 Den Haag (070- 523360).

(bron Amnesty International)

Woensdag 6 februari a.s. is er een bijeenkomst van mensen en groepen die zich actief bezighouden met kraken, jongerenhuisvesting, woongroepen, kortom met huisvesting in Den Haag. De bijeenkomst is een soort heroprichtingsvergadering van het comité jongerenhuisvesting, op een wat bredere leest geschoeid. Op de agenda staan:

- huisvesting van woongroepen;
- voordeurdelerskorting
- kraaksprekuren;
- leegstandslijst;
- huisvesting van jongeren onder de 18 en de voorbereiding van een pandenoverleg voor de Haagse woon-werkpanden.

Aktieve mensen zijn welkom om 20 uur boven kraakkafé 'Het Brullende Breekijzer', Lutherse Burgwal 1.

RAAF

Zaterdag 19 januari om 12 uur is er in Utrecht, AQU, Voorstraat 71, een bijeenkomst van de Randstad Anarchistische Federatie (RAAF). Informatie kun je krijgen bij: Fred, tel: 030- 73 23 92.

den haag

Sosjale Joenit
(actie, hulp & infocentrum voor jongeren in crisissituaties)
Juff. Idastraat 10, tel: 655930

Meidenweloophuis, tel: 463832

Vrouwenhuis
Anna Palowmastraat 35

Hulpverlening verkrachte vrouwen
wo 19.30-22.30 & vr 9.30-12.30
tel: 540264

Vrouwenkafé Madam Mikmak
Piet Heinstraat 105

Boekhandel 'de Grote Leegte'
Buitenom 216
- do t/m vr 13 - 18 uur
za 13 - 15 uur

Vrouwenboekhandel 'Trix'
Prinsestraat 122

Boekhandel 'de Rooie Hond'
W.de Withstraat 35, tel: 648861

Kraaksprekuren 'Oude Centrum'
za 'de Grote Leegte'

Algemene Kraakinfo, wo 19-20 uur
Lutherse Burgwal 1

Alarmlijn
(Ontruimingen, knokploegen & actie)
tel: 603062

Jongerenbeweging
W.de Withstraat 45, tel: 461616

OVB
(Onafhankelijke vakbond)
Vissershavenstraat 41, tel: 502706

Kraakkroeg 'Brullend Breekijzer'
wo t/m zo vanaf 22 uur
Lutherse Burgwal 1

Trefcentrum 'Feniks'
(voor flikkers & potten)
- Prinsegracht 10

Kraakkafé De Blancke Top der D.
Geest 57
open: wo t/m zo, avond **23.00** uur

Koffie(& eet)huis 'Blau'
wo t/m zo 16-20 uur
Buitenom 216

Dienstweigersprekuren (VD)
wo 20-22 uur, Juff. Idastraat 10

Meldpunt Fascisme & Diskriminatie
Wetswinkel, tel: 802259

Haags Initiatief tegen Rafasdis
tel: 468810 (overdag)
604402 ('s avonds)

Emmaus Rommelmarkt
Prinsegracht 36
do 19-21 uur, za 10-13 uur
(opbrengst voor groepen hier en in andere onderdrukte gebieden)

boskoop

Boekhandel 'De Vijfde Kolone'
Is opgeheven (voorlopig)

Boskoops Anti Fascisme Komitee
Postbus 141

leidschendam

Leidschendam's Initiatief tegen
Racisme, Fascisme & Diskriminatie
Postbus 89

delft

Vrouwenradio Delft, FM 101.75
iedere di-avond 19-20 uur
(NB niet op de kabel!!)

Blijf van m'n Lijf
Postbus 3267, tel: 124501

Vrouwen tegen seksistisch geweld
Postbus 3293

Vouwen Hulp-telefoon: 146110

Muurkrant, Postbus 3218

WAK (Werklozen Actie Komitee)
tel: 145798

'boekhandel DADM
Ezelsveldlaan 37
open: wo t/m za 13.00-17.00 uur

Kraaksprekuren:
in de boekhandel als tie open is

Anti Militaristisch Buro i.o.
Postbus 3192

gouda

Informatieburo Dienstweigering
Sociëteit 'De Gonz', Jeruzalemstr.
(elke 1ste ma van de maand) 11

Wereldwinkel, Raam 222
do 19-21 uur, vr 14-17 uur,
za 10-17 uur

Jongerenbeweging
Buro. Martenssinel 94
tel 01820 - 21213

leiden

Infowinkel Alarm
Korte Mare 24
ma & do 14-18 uur

Feministische boekhandel Saia
P.Kerkchoorsteen 1, tel: 143684

Kraaksprekuren
Koppenhinstoep 2 (KWJ)
di-avond 17-18 uur, tel: 121139

OVB (Onafhankelijke vakbond)
Joubertstraat 19, tel: 146500

Weloophuis Leiden zoekt: nu
steeds vrijwilliger.
Doortje, 130963 & Els, 146381

'De Klos'
Zandstraat 19

Boekwinkel 'Manifest'
Hl.Kerkgracht 4, tel: 125691

zoetermeer

Huisvestingsprekuren KJ
di-avond 19-20 uur
Julianalaan 21, tel: 165500

EHBO (Eerste Hulp Bij Oproepen
dienstweigeren, antimilitarisme)
do-avond vanaf 20 uur
Julianalaan 21, tel: 165500

Tabu, meidenkafé
do-avond vanaf 20 uur
Dorpsstraat 36

ZAF, Z'eerse anti fascistien
Postbus 655

★ HOLIDAY INS & OUTS ★

